

a **Seruste ex amore: in timore filiali.** b **In veritate: nō simule.** c **In quiete: pulentes alios.** d **Et facias: nō ut audieres audiatur vel ut sciatis tū: s ut facias post eius: et memores sūt mandatorum eius ad faciendū ea. id est:**

Jacō. i. 5. Si quis auditor est et nō factor: hic compa-

C rabitur viro confide- ranti vultū nativitatem suę in speculo: Cōsiderauit enim se et abijit: et statim oblitus est qualis fuerit. e

M placita sunt illi. Roma. xii. a. Refor- māmū i nouitate sen- sus vestri: ut proberis que sit voluntas dei bona: beneplacens et perfecta. Bona quo ad incipientes: Pla- cens quo ad proficiē- tes: Perfecta quo ad perfectos. Item bo- na: in coniugatis: be- neplacens: in continē- tibus: perfecta: in vir- gīnib. f Et filii vestris mandate: quia patres tenentur instruere filios. g

Justicias: quo ad scipios. b **Ele- mosynas: quo ad proxīmos. M**anere hic. glo. In mūdo: qui transibit et concu- piscēta eius. i. Job. i. c. Transibit: quo ad figuram: non q̄stū ad substātiā. i. Cor. vii. f. Prēterit figura huius mundi. k

Abatrem vestram. Hic pater q̄ pauci se pelierunt marrem suam cū patre suo in uno sepulchro: quia pau- ci sūt q̄ dirigit gres- sus suos ut exerant de- nūne. l **Gressus/ intentionē cordis.**

m **Ereatis hinc.** glo. Relinquatis ter- rena desideria. n

Iniquitas eius. glo. Trāgressio mā- datorum dei: que ip- sius orbis exterminatio est. o **Factum est autem et. Hucusq; locutus est senex tobias: Nunc agit auctor de reditu senioris tobiae ad sacerdos suos raguel et annam: vbi et mor- tuus est. p **Tobias: minor. q** **Cunctis habitato- ribus. Eccl. xlv. a. Dilectus deo et hominibus et. q. Lors. vii. d. Prudentes bona non solum coram deo: sed etiam coram hominibus. r **Terre: viventium. De qua Ps. v. 26. Credo videre bona domini in terra viventiū et. Matth. v. a. Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram.******

Explicit Postilla super librum Tobie.

Epitoma auctoris

Reuerendissimi patris domini Hugonis et. Cardinalis de historia libri Judith Epitoma.

Quarto cyro rege persarum quidam medus arphaxat nomine in egyptianis ciuitate me- dorum metropoli surrexit: et repauit eam: et mu- niuit inexpugnabilitate: quasdam medie partes si- bi concilians: ita ut tandem toti medie imparet: Sed cambyses cyri filius quem pater eius adhuc viuens regem assyriorum constituerat et nabuchodonosor noīauerat duodecimo anno regni sui arphaxat supauit in campo ragau: qui est inter euphraten et tigrim: Factusq; monarcha superbiuit in tātu: ut expugnatis omnib; puincis usq; ad iudeā et destructis dīs carum se solum deum faceret appellari ab omnibus quos holofernes dux militię exercitus eius poterat subiungare. Qd audientes filii isrl̄ timentes ne in hierusa- lem et sanctuario dei simila ficeret miserunt in terminis ter- re per quos poterat in hierusalem esse iter: et munierūt angu- steria viarū: et humiliauerūt se coraz domino ad exhortatio- nē eliachim sacerdotis filii iesu filii iosedech. Et nūciatum ē holoferni q̄ filii israel se parassent ad resistendum: et itinera mōtūm conclusissent: Qui vocauit duces moab et ammon: quērens ab eis quis esset hic populus. Qui dixit achior dux filioꝝ ammon: Populo isti nemo resistere potest: cum plā- catus est deo suo. Ad quod verbum iratus holofernes iussit eum duci in bethuliam quā obsederat. Sed nūc timentes fundibularios bethulie ligauerunt achior ad arborem: Quē soluerunt fundibularū: et statuerūt in bethulia in medio senio- rum: Quibus cū exposuisset rei causam oīas princeps siue dux populi recepit eum in domo sua. Deficiente autē popu- lo bethulie p̄ se siti: statuerunt sacerdotes: ut nisi infra quinq; dies habuissent succursum redderent holoferni ciuitatem et se. Super q̄ Judith inspirata diuinitus reprobavit eos: eo q̄ temptassent deum: cui terminū imposuissent misericordię eius: Quē d nocte egrediens ciuitatem recepta est ab holo- ferne: quē de nocte caput holofernisi amputauit: et secum re- tulit in ciuitatē. Quo factō fugit exercitus holofernisi: et sic liberata ē ciuitas per iudith. Hanc historiam trāstulit hiero- nymus ad petitionem pauli et eustochij de chaldeo in lati- num. Hic liber inter historiales libros apud hebreos com- putatur: et inter apocrypha: vt Tobias: Ecclesiasticus: Sa- plientia: vt dicit Hieroꝝ. super Regl. vbi determinat tres or- dines canonis veteris testamenti apud hebreos. In primo ordine ponens quinq; libros moysi: quos vocat legem. In se- cundo octo libros scilicet Iosue: Iudicum: Samuel: Da- lachim: Esaiam: Hieremiam: Ecclielem: duodecim apbe- tas: Et hunc ordinem vocat apbeatas. In tertio ordine pos- nit nouē libros: Job: David: Parabolam: Ecclesiasten: Can- tica: Danielē: Paralipomenon: Esdrā: Esther: Et hūc ordi- nē vocat agiographa. Qēs alios libros vocat apocrypha: Quō triplex ē diuersitas: scilicet cuiꝝ auctor ignorat: s̄ pa- tet veritas: vt Judith: et tales recipit ecclesia. Uel cuiꝝ veri- tas ignorat: et tales nō recipit ecclesia. Uel utrōq; modo: et negat tales recipit ecclesia. Hieroꝝ autem in prologo librum istū numerat inter agiographa. Sed dicendū q̄ Hieroꝝ lar- ge sumit agiographa: vt in eis comprehendat primam spe- ciem apocryphō: sicut dictū est in prologo super Tobias. Uel forte scriptoris vitio factū est hoc: qui scripsit agiogra- pha vbi deberet scribere apocrypha: Ita dīc magister in hi- storīis. **P**remittit autē Hieroꝝ prologum: in quo causam trāslationis et modum aperit. Transtulit enim Hieroꝝ pro- pter varias et corruptas editiones: magis sensum ex sensu: q̄ verbum ex verbo sequens. Raban⁹ vō libꝝ istū exposuit.

Explicit Epitoma in librum Judith.